

La pàgina web sobre la nova producció de TV3 ha rebut fins ara 40.000 visites

La investigació d'un assassinat marca la intriga de la sèrie 'Crimis'

Emma Vilarasau i Ramon Madaula en són els protagonistes

Mar Ferrando
L'HOSPITALET

Soledat, fredor, sordidesa, intriga i assassinats són algunes de les característiques que defineixen *Crimis*, la nova sèrie que TV3 estrena diumenge que ve a la nit i que compta amb Emma Vilarasau i Ramon Madaula com a protagonistes.

El director Jordi Frades (*Poble Nou* i *Estació d'enllaç*) va explicar ahir durant la presentació de la sèrie que aquesta nova producció té com a objectiu inicial "trencar amb el melodrama, la quotidianitat i el costumisme" de les sèries que s'han fet fins ara. "*Crimis* és una història d'emocions", conclou.

El director de Televisió de Catalunya (TVC), Lluís Oliva, va parlar de la producció com "el pas qualitatiu més important" que ha fet fins ara el departament de ficció. "Ara caldrà veure quina és l'acceptació del públic", va puntualitzar.

Referents

L'estètica pot recordar les produccions nord-americanes *Twin Peaks*, *Blade Runner* i *Expediente X*, referents que Frades

Ramon Madaula i Emma Vilarasau són Cesc i Olga a 'Crimis'

ha tingut presents a l'hora d'idear la sèrie, tot i que només amb el pressupost -30 milions per episodi- ja es marquen grans diferències.

La sèrie, que consta de tretze episodis de seixanta minuts cadascun, té una estètica cinematogràfica i es caracteritza per ser, segons el creador, "molt visual" i tenir pocs diàlegs.

Així, envoltada d'una total descontextualització, la trama s'emmarca en una ciutat in-

determinada, grisa, fosca, solitària i en què sempre plou. Els protagonistes també s'encomanen d'aquest ambient misteriós, que els fa ser uns "desarrelats", segons Frades. Aquesta descontextualització de *Crimis* permetrà comercialitzar a d'altres televisions la producció, segons Oliva.

Manel Bonany, que ha elaborat els guions conjuntament amb Jaume Cabré, va assenyalar que els personatges estan pròxims a la desespera-

ció perquè en el món irreal de la sèrie "els sentiments són una debilitat que els pot dur a ser víctimes d'un crim". "Per això els protagonistes s'han deshumanitzat, per poder sobreviure", afegeix.

La trama

La mort de Cristina Tor és el punt de partida de la sèrie i representa el retorn de l'Olga (Vilarasau) a l'agència de detectius Tor, propietat del seu pare, en què treballa el Cesc (Madaula). Aquest assassinat és un repte per a l'Olga que, a través de les investigacions i les proves que anirà recollint, veurà com el cercle de sospitosos es tanca dins la mateixa agència, fet que la fa desconfiar de tothom. El crim es resoldrà en l'últim episodi.

Rosa Novell, Juli Mira, Albert Pérez, Francesc Garrido i Anna Vilella completen el repartiment de personatges fixos, que s'amplien a cada episodi amb diferents actors convidats, com per exemple David Selvas, Jordi Bosch i Pere Arquillué.

D'altra banda, la web que TVC ha creat per promocionar l'estrena de *Crimis* ha rebut fins ara prop de 40.000 visites.

BREUS

■ Telefònica compra la productora Endemol

Telefònica estudia la compra de la productora i distribuïdora de cine i televisió holandesa Endemol, segons el diari *Cinco días*. La operació suposaria l'entrada de Telefònica en el mercat del cine i la televisió d'Europa, per la implantació d'Endemol en països com Alemanya o el Regne Unit. [Redacció]

■ 'E-negocis' fa un concurs a través del correu electrònic

El programa de Canal 33 *E-negocis*, dedicat a l'ús d'Internet en l'àmbit professional, comença un concurs a través del correu electrònic. Des d'avui i fins a l'última setmana d'abril, es poden proposar adreces d'interès per a la secció del programa *Web clip*. Els participants opten a dues matrícules per a la Internet Global Conference que es farà a Barcelona. [Redacció]

■ Tele-5 coprodueix la sèrie de ciència-ficció 'Dune'

Tele-5 pren part en la coproducció de la sèrie de ciència-ficció *Dune*, que té com a protagonista l'actor William Hurt. La producció, que tindrà tres episodis de noranta minuts de durada cadascun, es basa en la novel·la homònima de Frank Herbert, que ja va donar peu a un film de títol idèntic. [Redacció]

ENTREVISTA

Sebastià Bernal

Productor executiu de 'Las noticias del guñol'

Llorenç Tarrés
BARCELONA

La Facultat de Ciències de la Comunicació de la Ramon Llull va atorgar als guinyols de Canal + el premi al millor comunicador de l'any. Sebastià Bernal, el seu productor executiu, va recollir el guardó.

LLI. ¿Creu que la gent encara aprova les dures crítiques que es fan a famosos i polítics?

S.B. Hi ha gent a qui li agradaran i altres que ho trobaran excessiu. En cinc anys hem fet uns 6.000 gags, alguns encertats i altres no. Però el balanç general depèn d'uns indicadors que mostren que l'audiència creix progressivament però de manera consolidada, i que ens reconeixen la nostra feina. Nosaltres, evidentment, estem satisfets amb l'accepta-

ció que tenim.

LLI. ¿Tenen queixes dels personatges que satiritzen?

S.B. Normalment, no. Tenim uns 70 personatges i no hem tingut cap problema. Potser en algunes ocasions, com va fer Xabier Clemente, mostren un cert disgust en algun altre programa pel seu ninot de làtex, però sempre exteriorment a nosaltres.

LLI. Alguns els utilitzen molt habitualment.

S.B. Però el personatge públic, i sobretot el polític, ja té assumit que, per la seva projecció i pel seu càrrec, ha de sortir als guinyols. En general el programa els agrada perquè, en última instància, el guinyol humanitza el personatge que satiritza. L'analitzem de prop i mostrem les febleses i debilitats que té tot ésser humà.

LLI. ¿Sàtira i crítica han d'anar

l·ligades amb la intel·ligència?

S.B. Crec que sí. Perquè funcionin la sàtira i la crítica, les hem d'acompanyar d'intel·ligència. Si no, sovint ens quedem en un entreteniment.

LLI. ¿Què vol el públic dels guinyols?

S.B. Busca divertir-se a partir d'un referent, que és el de l'actualitat diària.

LLI. ¿Això no es pot trobar en altres programes?

S.B. Suposo que sí. Hi ha diferents maneres de divertir.

LLI. Doncs què tenen els guinyols?

S.B. A nosaltres ens obsessiona l'actualitat. La treballem moltíssim, tant en els guions com en els personatges. Busquem acostar l'espectador informat a un altre punt de vista. Donem una nova visió quan ja han acabat gairebé tots els informatius.

LLI. ¿Cal seguir l'actualitat sempre de manera crítica?

S.B. Més que criticar-ho tot,

nosaltres procurem col·locar un mirall en una posició diferent davant del que passa. Així podem obtenir una nova visió de l'actualitat. Per exemple, l'endemà de la victòria d'Aznar, vam veure Pujol que rebia una trucada des de la Moncloa, de cobrament a destinació. No volíem un gag que manifestés si ens van satisfer o no els resultats electorals.

LLI. ¿Falten guinyols en altres emissores, comunicadors que diguin el que realment s'ha de dir?

S.B. Els programes d'humor general, i sobretot d'humor polític, estan proliferant molt en els últims anys. Hi ha més oferta que quan vam començar. De guinyols no n'hi ha més perquè, a més de ser car, és un producte tècnicament complex. Alguns humoristes necessiten única-ment un micro, nosaltres re-

querim altres mitjans.

Suposo que això també evita que surtin productes nous.

LLI. ¿Què suposa aquest premi per als guinyols?

S.B. És un reconeixement públic de la feina que fem, que és divertida, però molt dura. Suposa una aposta per un producte tècnicament car, en què treballa molta gent i que creix lentament. També és una nova manifestació del fet que ens estem consolidant socialment.

LLI. Ser el millor comunicador de l'any...

S.B. Crec que el nom és erroni, perquè *Las noticias del guinyol* és un programa en què treballen molts comunicadors. Tots junts fem un sol nom.

LLI. A França sembla que, malgrat algun ensurt, els guinyols tenen vida per anys. Aquí també?

S.B. Aquell gag [els guinyols van anunciar que plegaven] va ser una broma que es va muntar amb la complicitat de l'empresa i que va durar un cap de setmana. Mentre aquí funcioni com ara, la voluntat és mantenir aquest producte i, alhora, enllistir projectes més ambiciosos, en la mesura del possible.